

עלון שבועי מבית 'בנוי אמוניים'

וועל מאמון לדורותך!

פורים

פנוי אמן ותפללה ב מגלה

מאוצרות אמוניים

"וַיֵּשֶׁב מֹרְדָּכָי - שָׁשֶׁב לִשְׁקוֹ וְלַעֲנִינָתוֹ" (מג'ה טז א).

ספר הצדיק רבי זאב אידלמן: "זה זה בעצומה של מליחות תש"ח. באחד הימים השנה הפוגה בין הצדיקים להלuctorם. בקר"ז מבריסק נאלץ את הכהנים גדי' לאצאת מטבחו ולישאך חקעה מאיירה הzechatchel של ישראל".

בדרכו פגש באה. כשהתהענו מפיו על הפזב השוער בעיר, נענו כי אכן יום האחמול היה קשה במiquid, שכן ההפזבות קיו' בו חזקות מוקפיא, אף ביום ברוך ה'ו, טוב יותר...

משמעו זאת הגיר"ז הגיב ומאר: 'אתמול אכן היה המצח נורא, אך דקאו יומי קוקים אלו לרבנים מרבנים. שכן בעודם כל התעוררו לעתיר בתפלה בעקבות הפזב הקשה, הרגיעה השוררת היום מסיפה את דעת הקמון ונורמת להם לשוב לסדר יומם. מכך באמות יש?

הויסיך ואמר הגיר"ז: "זהו מגנו של עולם: כאשר רוח לאדם קומעה מצורתי, הרי הוא נרע ושותה, אלים באלאת אל לו לשמה טטרם תבא עליו הישועה השלומה. שחרי לך נהגஆן מרדכי היהודי ר' כי רוח לו בשעה שהחל המן לפל לפניו, בכל זאת לא שיש ושותה, אלא המכשיך להתחפל בשוק ובטענית עד שהשלמה הישועה".

דברי הגיר"זulosים בקונה אחד עם פרושו של המלבי"ם לעצמה של זורש? (לע"ז): "אם מזער היהודים מרדכי אשר החלות ליפול לפניו לא תוכל לו פי' נפול תפלול לפניו; כוון שמרדכי הוא מזער יהודים אשר כחם בתפלהם, לא יפיקו הוא מילתפלה עד שיישע לחילוני. לפיכך לא תוכל לו", אלא אם כן: "נפול תפלול לפניו" - עשה עצמן כאלו נפלת לפניו גבור, ובאשר לסבר שונוע מזערו ואחדל מותקתו, אין תוכל לשוב ולנצח.

מל"ב"ם אסתר ויג: "ישאל אביך נגיד' ח'ג עמי ק

תפלתו של מרדכי געניט קיד

"אם מזער היהודים... לא תוכל לו כי נפול תפלול לפניו; עוזם מזברים..." (ו.ג-ד)

דרש רבי משה חיים אפרים מסדריוקוב:

במפעת תעניתה (ה'ב) מבאר כי שבח הוא לצבור כאשר תפלתם גענית מזער סימקה, וזאת אשר הבהיר חבירי המן: "אם מזער היהודים... לא תוכל לו", ומדוע? מושום שחביבותו כה דוגלה לפני הנקום, עד: "כ' נפול תפלול לפניו - עוזם מזברים" - ישותם באה אליכם מזע עם סיום תפלהם.

ק"ג מהר' אפרים מסדריוקוב:

חשש מרדכי פון אם יראו אותו היהודים כי הוא מסיר את שקו כדי לשוחח עם אסתר הפליה, תלו את הכם באסתר ונסיכון ועופם מורתפה ומהתשווחה. לפיכך בכר להעברי לה את הדיעת על הגורה באמצעות החקות החקה, בלבד? ?'דעתם של ישראל.' באור הג'א' עלי מגן אסתר, שמי מים מזדים ב' עמי קפה' ניתנות הקדש' עלי' עית' ומוציאים עמי' קפה'

תקניתו המוחכמת של המן הופרה
ויבנינו לשלחן יד במרדי' לבדו כי הגודו לו את עם מודכי ובקשנו להשמיד את כל היהודים אשר בכל מילכת אחשורוש עם מרדכי" (ג)

פרש הכתוב סופר:

אך שיכול היה המן להרג את מרדכי על כה שעבר על מקומות הפליה, בכל זאת: "ויבנינו לשלחן יד במרדי' לבבד", ומדעת: "כי הגודו לו את עם מרדכי" - ויבנו שמותו שאותו העזה בעקבות האמת את המלך: "להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשושו", תוך שימוש בתאנה השקנית (לע"ז ס"ח): "אית דת' הפלג אים ענשיהם ולטול אין שוה להנחים", השל דרבו פון אם יהרג את מרדכי עתה, יפנע המלך מלטלא את קברתו להשמד את כל היהודים. זאת משום שיטיק מורהינו שהשובה האמתית לבקסחו להרג את היהודים היא רק בשל היותם: "עם מרדכי" - שנואו. ואכן, כאשר לבסוף בעצת קורובי לא נמנע המן מרדכי תחולות את מרדכי על כל העם ואת בניו על הארץ.

על עבדה זו אנו מודים בתקפת על הנשים:

"המן הרשע בקש להשמד... את כל היהודים...", ולשם כך נמנע מהמלך מלטול את מרדכי, אולם: "ואתה ברוחך הרבים הפרת את עצתו וקללת את מחותנתך... - בפק שזרמת לו לומר לפול' לתלות את מרדכי, לפני שיטים מילך את כל היהודים, וככה הגיע סופו: "וילו אוות ואת בניו על הארץ".

כתב סופר: "גניל אסתר

טוב' ש'ק' חד - מיאלף השתדלויות

ותובאנה נערות אסתר וסריסיה וגיזו לה ותמלחיל הפלפה קא"ד תשליח בגדים להלבש ולא קבל" (ד)

יש להבין את הינהנות של מרדכי: הלא לכוארה ההשתדלות הטובה ביזהר שראה עליו לעשות כדי להביא לבוטול הגורה, כדי להביא לדי' עת אסתר את זמנה של המן כדי שתפשע על המלך לבטה. ואלו מרדכי, מלבד שלא נהג כן, אף כשבקשה ממנה אסתר להזכיר את שמו קיד' שיכל' בוא' לפניה - סרב?

באר הכאנו מילאך: ידע מרדכי שכך לבעל את הגורה - טוב' שעה אחת של תפללה בלבוש ש'ק, יותר מההשתדלות הטובה ביזהר. ועל כן סרב להזכיר ש'ק מעילו.

באור נסיך לך אמר רב אברהם ישראל משה סלמוני: "הוב מחרקוב!"

לא להרפות מן התפללה עד לשועה המלהה

"ישב מרדכי אל שער הפלג והכו גדר אל ביתו אבל וחיפוי ראי' ר' (ב)

ר' יודה ב' אמוניים הרב יעקב ב' דב מומושטיין טיל'יא"

פסק הרמ"א (אי"ח קבר ז): "וילמד בניו הקטנים שייענו אמן, כי מיד שהתינוק עונה: אמן, יש לו חלק לעולם הבא".

ובתב רבי אליהו הכהן האיטמי מאיזמיר, כי מן המגלה למדרנו שאר ר' מרדכי נחג בן כלפי אסתר, לה היה אב, ולבת ר' רמז חכוב (אסתר ר' ז): "ויהי אמן את... אסתר כי אין לה אב ואם", בתי'ב: 'אמן' - השר ו'א', מושום שלא היה לה אב שילפדה זאת, למלה מרדכי לענות 'אמן' (מנחה אלה' לא).

"ק'יבו וק'בל'
ה'יהודים עליהם
על זרעים ועל כל
ה'גולים עליהם -
ולא ישבור!
(אסתר ט כט)

